

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Тетевен, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, II - СЪСТАВ НАКАЗАТЕЛНИ в
публично заседание на шестнадесети септември, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Марио Д. Стоянов

при участието на секретаря Катя М. Христова
като разгледа докладваното от Марио Д. Стоянов Административно
наказателно дело № 20214330200145 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № ТЕТ-ЗБЛД-114/2021г на Началник РУ
на МВР-Тетевен.

Жалбодателят лаконично излага, че наказателното постановление е издадено в
нарушение на закона и моли да бъде отменено. Акто съставителят го познава лично, няма
върчване на акта.

Жалбодателят, се явява в съдебно заседание, поддържа жалбата си, като в хода на
делото по същество доразвива съображенията си.

Ответникът по жалбата – редовно призован, не изпраща представител, в
съпроводителното писмо моли да бъде оставена жалбата без последствия и се потвърди
наложеното наказание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства-поотделно и в тяхната
съвкупност, взе предвид становището на жалбоподателят и разпоредбите на закона, намира
за установено следното:

Жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 59 ал.2 ЗАНН, в този
смисъл се явява допустима и следва да бъде разгледана.

По основателността на жалбата съдът съобрази следното:

Наказателното постановление е издадено от компетентен по степен, място и материя орган, в предвид разпоредбата на чл.84,ал.2 от ЗБЛД и приложените по делото заповеди на Министъра на вътрешните работи на Република България.

От писмените и гласни доказателства-показанията на свидетелите Д. Д. П.,Б. В. Н.,Ц. Ив. Ц.,Огн. Ил. Огн.,М. П. Н.,Ст. Ив. Ст.,Юл. Искр. Мл., се установява следната фактическа обстановка:

На 02.04.2021г,в 18:25 часа жалбодателят А.С. подал сигнал на Дирекция „Национална система 112“,като съобщил,че му е нанесен побой от хора на ПП „ГЕРБ“.Оперативният дежурен при РУП-Тетевен изпратил дежурна група в състав Ст. Ив. Ст. и Юл. Искр. Мл.- полицейски служители при РУП-Тетевен.При пристигане на полицейските служители в село Глогово,Лов.обл.,същите спрели пред заведение,намиращо се близо до основното училище в селото.Малко след района на училището служителите установили жалбодателят,който бил с поставена светлоотразителна жилетка.Свидетелите С. и М. видели,че по жилетката и устните на жалбодателя имало кръв.Последният им съобщил,че му е нанесен побой от лице „на име хх“.Полицейските служители откарали жалбодателя до дома му,изчакали го да се измие и освежи,след което провели беседа с него.Служителите извършили проверка на съобщеното,не установили свидетели на инцидента,като св.С. обяснил на жалбодателя,че „ако има такива свидетели,да дойде в управлението на другия ден и да си пусне жалба по случай“.

На 03.04.2021г.,около 09.30-09.40 часа жалбодателят отишъл в сградата на полицейското управление в град Тетевен и съобщил на оперативният дежурен-свидетелят И.И.,че иска да разговаря с началника на полицията или с „г-н Апостолов-полицая“,но тъй като бил съботен ден дежурният му казал,че няма никой от ръководството и не може да разговаря с никого и го попитал с какво могат да му помогнат.Според показанията на свидетеля И.,жалбодателят почнал да вика,набрал Дирекция „Национална система 112“, и започнал да крещи,като излязъл извън сградата на управлението.Започнал да вика по улица „хх“, „да псува по адрес на институциите“,поради което дежурният/св.И./ се обадил на колегите си-дежурни полицаи,за да вземат мерки „за поведението на този човек“.

Пристигнали полицейските служители-свидетелите Д.П.,Б.Н. и О.О..Свидетелят П. предупредил жалбодателя да престане,но той продължил да вика,да ги заплашва,след което служителите го прибрали в управлението за 24 часа.В сградата на управлението служителите П. и Н. поискали жалбодателят да представи документ за самоличност и след като същият не представил такъв,самоличността му била установена чрез справка „от масивите на МВР“,с която самоличност „същите работели“

На жалбодателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение,за нарушаване на чл.6 от ЗБЛД,който отказал да го подпише,който факт е удостоверен с

подписа на свидетеля Ц.. На същия бил съставен и друг акт-за нарушаване на Наредбата за опазване на обществения ред и сигурността на гражданите на територията на Община-Тетевен.

Въз основа на акта е издадено обжалваното наказателно постановление,с което за нарушение на чл.6 от ЗБЛД и на основание чл.80,т.5 от ЗБЛД на жалбодателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът счита, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

От приетата за установена фактическа обстановка съдът счита, че може да се направи категоричният извод, че нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя, е доказано със събраните по делото доказателства.

Съгласно § 1 т.1 от ЗБЛД "Документ за самоличност" е удостоверителен документ, издаден от компетентните органи на Република България с цел индивидуална идентификация на българските и чуждестранните граждани.”

Съгласно разпоредбата на чл.6 от ЗБЛД “Гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност.”

От показанията на свидетелите П. и Н. се установява,че след задържането на жалбодателя,в сградата на полицейското управление,същите са му поискали документ за самоличност и такъв не им е бил представен от жалбодателя. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява по несъмнен и безспорен начин, че извършеното от жалбоподателя деяние съдържа от обективна и субективна страна признаците на административно нарушение, изразяващо се в непредставяне на документ за самоличност при поискване от компетентните длъжностни лица, в нарушение на задължението му по чл. 6 от ЗБЛД. В случая разпорежданията на извършващите проверката полицейски органи са били издадени в кръга на техните правомощия по чл. 70 от ЗМВР и чрез виновното нарушаване на посочените задължителни правила за поведение, жалбоподателят формално е осъществил от обективна и субективна страна състава на деяние, представляващо административно нарушение по смисъла на чл. 80, т. 5 от ЗБЛД.

Съдът счита, че административнонаказващият орган правилно е квалифицирал нарушението, но същевременно намира, че по същество описаното нарушение представлява маловажен случай. Административнонаказващият орган не е съобразил разпоредбата на чл.82 от ЗБЛД, която определя, че за маловажни нарушения на този закон се прилага разпоредбата на чл.28 от Закона за административните нарушения и наказания или се налага глоба по квитанция до 20 лева, от упълномощените за това длъжностни лица.

Наказващият орган е следвало да извърши преценка относно приложимостта на чл. 28 от ЗАНН, като в противен случай е следвало да изложи обстоятелства и посочи доказателства, които игнорират неговото приложение. Административнонаказващият орган не е обсъдил наличието или липсата на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН, а преценката им подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира че предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН са налице, но наказващия орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона.

Преценката за „маловажност” следва да се прави на база фактическите данни за всеки конкретен случай - вид на нарушението, начин на извършването му, вредоносните последици, степента на обществена опасност и т.н., при съобразяване характера и целите на административнонаказателната отговорност. Установените по делото факти сочат наличието на смекчаващи обстоятелства, определящи деянието на жалбоателя като такова с по-ниска степен на обществена опасност и обуславящи прилагането на чл.28 от ЗАНН при квалифициране на нарушението като „маловажен случай”.

За съставомерността на процесното деянието е без значение изложеното от свидетеля Н., че самоличността на жалбоателя е била установена лесно след извършена справка в масивите на МВР. Останалите обаче установени по делото обстоятелства касаещи извършеното нарушение, са релевантни за преценката досежно съществуването на предпоставките на чл.28 от ЗАНН във вр. с чл.93, т.9 от ДР на НК. По делото няма данни жалбоателят до момента да е бил санкциониран за други нарушения по ЗБЛД и подзаконовите актове по прилагането му, с влязъл в сила акт/наказателно постановление/ – т.е. нарушението е първо за него. От установената по делото фактическа обстановка и при съблюдаване на критериите по чл. 93, т.9 от НК във вр. с чл.11 от ЗАНН, следва да се приеме, че извършеното нарушение представлява такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, с оглед на което законосъобразно следва да се квалифицира като маловажен случай на административно нарушение по см. на чл.28 от ЗАНН.

Данните по делото сочат, че жалбоателят е добре познат на полицейските служители при РУП-Тетевен, като на съдът е и служебно известно обстоятелството, че на С. няколкократно са съставяни от тях актове за извършени други административни нарушения/основно за нарушаване на обществения ред/, като този факт може да се установи и от показанията на самите свидетели по делото. Установява се също така, че жалбоателят се е явил в сграда на полицейското управление във връзка с твърдения за претърпян от него инцидент в деня, предхождащ този на явяването му в управлението и извършване на въпросното деяние, както и по указания на полицейски служител. Самото установяване на нарушението е извършено в сградата на полицейското управление, по повод задържане на лицето, но не за установяване на самоличността му, а за нарушаване разпоредбите на Наредбата за опазване на обществения ред и сигурността на гражданите на територията на Община-Тетевен.

В конкретния случай освобождаването от административнонаказателна отговорност по чл.28 от ЗАНН,за нарушение по чл.80,т.5 от ЗБЛД не е в противоречие с целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН. Тъкмо обратното - предупреждението към нарушителя, че при повторно извършване на такова нарушение ще му бъде наложена глоба, би било адекватното за случая решение на наказващия орган. В съответствие с разрешението, дадено с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007г. по тълк. н.д. № 1/ 2005г. на ВКС, неприлагането от административнонаказващия орган на нормата на чл.28 от ЗАНН при наличието на предпоставките за това, води до материална незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА,като незаконосъобразно,Наказателно постановление № ТЕТ-ЗБЛД-114/13.04.2021г.,издадено от Началник РУ на МВР-град Тетевен въз основа на Акт за установяване на административно нарушение №114/03.04.2021г,с което за нарушение на чл.6 от ЗБЛД и на основание чл.80,т.5 от ЗБЛД,на АС. М. С. от село Глогово,Лов.обл.,е наложено административно наказание "глоба",,в размер на 50.00 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му, пред Административен Съд-Ловеч, по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, административно-наказателната преписка да се върне на наказващия орган, по компетентност.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____